

Dagblaðsmøsníð heldur fram

*Fólkaflokkurin ikki enn tikið sær ábyrgd
av fiskivinnutrupulleikunum*

Seinastu fyra árin hefur verið arbeiði til allar hendur, ja, meira enn tað, tí so stórt trott hefur verið á arbeiðsmegi, at neyðugt hefur verið at innflutt arbeiðsfólk í rættlaga stør mun.

Stór ósing var uppundir seinasta lögtingsval, har serliga andstøðan tá gjørdi nógva burturúr tí velduga almenna virksemið við harav nógva hækkingi útlandsskuld. Men, tá ið avtornaði og uppgjørt var, visti tað seg, at tann almenni parturin av útlandsskuldini bert var 5%, meðan privati sekturin stóð fyrri 70% og kommunurnar áttu 25%.

Nú er støðan hinvegin, at einki arbeiði hefur verið innan høvuðsvinnu okkara seinastu tveir mánaðarnar. Hetta hefur

eina nátturliga orsök og er hon, at veðrið hefur verið so út av lagi vánaligt, at ikki hefur verið hugsingur um hjá okkara fiskiflota at loyst frá landi.

At hetta er ein sera álvarsleg støða eru øll samd um, men veðrið má sær ráða, og tað má sigast at vera púra burturvið, tá Dagblaðið á forsiðuni sigur ókingina av meskaviddini at vera orsøkin til at eingin fiskur er komin upp á land í longri tíð.

Hetta er ein beinleiðis háðan ímóti teimum monnum, sum nú í skjótt tveir mánaðar hava ligið klárir og fleiri ferðir hava verið á veg til fiskari, men orsakað ódnadarveðrinum hava verið neyddir at liggja við bryggju.

Tá Dagblaðið eisini skírir fyrrverandi fiskimálaráðharran og fiski-

vinnustjóran fyrri at vera orsøkin til ringa veðrið við harav fylgjandi arbeiðsloysi innan fiskivinnuna, so visir hetta okkum á við hvørjum álvara málagn-ið hjá lögmanni viðger trupulleikar hjá fiskivinnu okkara.

Eg siggi næstan fyrri mæ, at Dagblaðið setur eitt fólkafloksfólk á hvørja bryggju runt Føroyar. Hesi fólkini skulu so helst hava hvør sin hátalara, tí um nú fiskiflota okkara, tá teir koma inn at avreiða, og einki hava fingið, so kunnu hesi fólkini rópa út um allar geilar, at orsøkin til hetta er fyrrverandi fiskimálaráðharrin og fiskivinnustjóri okkara.

Frank Davidsen

Gullrandaðir siðloysingar ella »Spreingið Havnar Skansa í luftina, hann hefur onga nyttu gjørt«

Hesar yvirskriftir runnu fram fyrri meg hóskvældið 16. februar, tá tey ótrúligu leysatiðindi um hotellbygging gjørdust »veruleiki« í sjónvarpinum.

Ikkí síðan uppskoti um oljubingju á okinum, har Fiskasalan nú er, og veg runt um Havnar Skansa vóru frammi fyrri nógvum árum síðani, hefur ein so ómentaður tanki stungið seg upp — at leggja hotellkomplex ella aðrar bygningar so nær Skansanum, at tað spillir fornminnið, ið eina best sæst frá sjónum! Tvínni onnur eru í fjørni, Tinganes og Kirkjubøumúrur.

Skuldi so illa viljað til, at Tórshavnar Byráð gevur loyvi til slikt, má krevjast, at teir jättandi býráðslimirnir fáa bæði mynd og navn í blóðini. Hetta krevji eg vegna ættfólki mínum, eins og vegna allar hinar óseku borgararnar í Havni, so gjørt ikki ger okkum samek.

(Skuldi Landsstýrið giv-

ið loyvi, eigur hetta ikki heldur ikki at dyljast fyrri »fírkomarum okkara«)

— Eg havi meir enn so høyr, eitt nú: »spreingið Skansan í luftina, hann hefur ongantið gjørt nyttu fyrri seg« ella »sprong Tinganes í luftina, okkum tørvar atløgubryggju«. Min meting av tilikum er, at »løgíð skemt ella fyllskapur«.

Bygt er innan fyrri friðingarmark Skansans, men hetta er hent aðrenn friðingin og byggi- og býarskipanin vóru viðtikið við lóg. Tað verður so harvið. — Men nú at gera tær deyðssyndir, sum lógin skal forða fyrri, tað er at bita høvðið av allari skommi!

Ferðslan

Nýggi »tungferðsluvegurin« Yviri við Strnd er nú í bygging. Tekningarnar vísa eina vegabreidd, ið onga skerjing tolar. Har er einki plass fram við vegjadararum at parkera bílar, skal ferðslan verða ótarnað.

Nú, meðan vegaarbeiðið hefur farið fram heim móti Havni, hava vit sæð hvussu hesir »husvillu« bílarnir nerva um hvørvið — t.e. smávegirnar og túnini niðanfrá. Har er rætt og slætt eingin verulig ferðsla sum nú er. Bílarnir noyðast at koyra »slalom«.

Tað minsta ein kundi væntað av Tórshavnar Byráðið var spurningurin: »Vit skulu gera ein veg at koyra eftir. Hvar skulu bílarnir so standa tá teir ikki koyra?«

Tað allar minsta var at bjóða teimum »neyðstøddu húsagunnum« eitt parkeringseki, heldur enn einum hotellspekulanti, og harvið ókja um trupulleikarnar hjá starvsfólki, kundum teirra, ferðsluni — og harvið øllum borgarum í Havni!

Ein bakgarður

Í 1963 varð Jekaragota gjørt í skundi. Hon varð gjørd útvan gongubreyt og 1 metur smalar enn

tekingin visir. Hesin meturin varð skarvaður av vegna Føroya Mekaniska Grottidnað, ið hevði eitt heysiverki, ið annars fór at verða skert.

Í dag verður vegur ikki gjørdur útvan gongubreyt(ir). Hetta merkir, at vit í Jekaragotu — tá nú verandi Faroe Stone fer burtur — krevja minst 3,5 metrar omaneftir = gongubreyt + tann írestandi meturin.

Vit her í Jekaragotu fara at »striðast sum ulvar á skóg« fyrri okkara sjálvsagda rætti til at liva eitt rimiligt lív — uttan at gera óðrum mein og óndir — striðast bæði móti Byráði og hotellbyggingum, um neyðugt.

Vit ætla ikki at goðtaka nakra bygging, ið ger Jek-

aragotu og ognir okkara har framvið til ein bakgarð, samstundis sum ljós, luft og útsyni verður tikið frá okkum til frama fyrri ein hotellspekulant og orindadreingjum, hann møguliga hefur í Byráðnum!

Tá eg, seinasta heyst, frætti leysatiðindi um hotellbygging, spurdi eg Gunnar Høydal, býararkitekt, um teking fyrri. Hann svaraði mær, við einum litlið duldum skalkabrosi, — ja, og tit koma at missa útsynið!

Bæði við virðing fyrri umhvørvinum og vegna sjálvsvirðing, hava vit latið húsin í Jekaragotu bygt soleiðis, at byggingin sær vekur út frá vegnum við Strnd og frá Nólsoyarfirði — og ikki minst frá Skansanum.

At liv og livsvón okkara — saman við sjónskasta fornminni føroyinga — skulu leggjast í sor av einum spekulanti, hjálpur av limum í Tórshavnar Byráði — ja, hesum trúgva vit ikki aðrenn vit siggja tað!

P.S. Í samband við egnar byggivirðir, gekk byggingnevd býráðsins so langt sum til grannaskriv — frá Jekaragotu, yvir í J. Broncksgøtu og heilt niðan í Bókbindaragotu, fyrri — um møguligt — at forða mini bygging — Soleiðis eigur eisini at verða gjørt í hesum forinum!

Frants Restorff,
Jekaragota 8, Tórshavn

Fleiri krøv til nýggjan sáttmála

*Føroya Arbeidarafelag sigur upp sáttmálan
við arbeiðsgevararnar*

Føroya Arbeidarafelag fer at siga sáttmálan við arbeiðsgevararnar upp. Bæði høvuðssáttmálan og allar sersáttmálarnar. Meirilutin av lokalfeløgnum í FA vóru fyrri at siga upp. Galdandi sáttmáli fer ur gildi 1. mai, og hann skal sigast upp í seinasta lagi 1. mars.

Lokalfeløgini verða nú biðin um at koma við broytingaruppskotum til sáttmálan. Nevndin í FA samanfatar so hesi uppskot at hava við sær til samráðingarnar.

Ingeborg Vinther, forkvinna í FA, vil ikki koma við metingum av, hvussu hon væntar, samráðingarnar fara at verða.

— Eg kann to siga, at seinastu tiggju árin hefur FA havt fleiri uppskot við til samráðingarnar, og tey eru øll sópað av borðinum hvørja ferðina. Vit ætla kortini ikki at leggja tey til viks, sigur Ingeborg Vinther.

Beint sum nýggja landsstýrið var skipað, boðaði Jógvan Sundstein, lögmaður, frá, at hann fór

at heita á fakfeløgini um ikki at seta ov stór lønar krøv fram, nú landið av álvara skal spara.

— Eingin kann vænta av løntakarunum, at teir ikki skulu krevja meiri løn, tí prisirnir hækka allir, ferðaseðlar, SEV, sigur Ingeborg Vinther.

Stóri uppgávur

Síðan seinastu sáttmálsamráðingarnar, tá verkfall var í vikur, hava fleiri lokalfeløg í Føroya Arbeidarafelag afturat fingið verkfallsgrunn. Nú verður uppskot gjørt til reglugerð fyrri hesar grunnar og til verkfallsgrunnin hjá meginfelagnum. Tað er jú ikki óhugsandi, at brúk verður fyrri verkfallsgrunninum 1. mai.

Annars eru arbeiðsuppgávurnar hjá Føroya Arbeidarafelag vaksnar nógva, serliga tað seinasta árið. Tað koma inn mál um, at arbeiðsfólk ikki fáa sína løn til tíðina, ella tey fáa ov litlið, og so er tað tann stóra neyðin av, at nógva als onga inntøku hava orsakað av veðrinum

og fiskavirkini einki arbeiði hava.

— Nógvar familjur eru, har bæði maður og kona og kanska onkur afturat í húsinum arbeiðir á flakavirkinum í bygðini. Tey eru illa fyrri nú, og vit fáa ikki hjálpt. Einasti máti at fáa hjálpt er at fara til Almannaðstovuna, men tí biða tey flestu við, til einki annað er at gera. Støðan nú visir, hvussu ósunt tað er, at eitt samfelag bara hefur eina vinnu at lita á, sigur Ingeborg Vinther.

randi

